

[Ulrich.]

Periode, hvor Byggeudgifterne desværre stadig stiger. Naar det har vist sig, at vi ikke kan opføre disse smaa Husmandsbrug for de 10 000 Kr., som er det gældende i Øjeblikket, er det jo rimeligt, at man fra Jordlovsudvalgets Side foreslaar Summen forhøjet. Nu har den højtærede Minister foreslaaet den forhøjet til 12 000 Kr. og samtidig stillet Forslag om, at deraf skal kun de 9 000 Kr. forrentes. Herved vender man jo tilbage til det Princip, som var gældende for Aar tilbage. Det var i 1921, tror jeg, man indførte den Bestemmelse, at kun en Del af Byggelaanet skulde forrentes; det Princip forlod man igen, efterhaanden som Byggeudgifterne daledede. Nu stiger de, og at man saa genindfører det tidligere Princip, kan jeg godt tiltræde, idet man derved vil lette Vilkaarene for Nybyggerne, saaledes at deres Eksistensmuligheder forøges, og det har altid været det, som Staten efter min Opfattelse skulde gøre, naar den oprettede saadanne Brug: sørge for at etablere dem paa en saadan Maade, at der var Levemuligheder for Brugerne. Det er det saa smaat med i Øjeblikket, og derfor vil det være en meget fornøftig Foranstaltning at give dem de 3 000 Kr. rentefrit og kun forlange de 9 000 Kr. forrentet, hvorimod de jo skal afdrage hele Beløbet. At man giver dette tilbagevirkende Kraft for de Laan, der er ydet i Aarene 1936 og 1937, finder jeg rimeligt, fordi de Hjem, der er opført i disse Aar, i Virkeligheden har kostet meget for meget. Det er vi vel vidende om, idet vi jo ser de forskellige Regnskaber, der kommer ind. Skønt jeg ellers er Modstander af at give en Lov tilbagevirkende Kraft, finder jeg det i dette Tilfælde rimeligt. At hæve Byggesummen for de større Brug, de mindre Gaardbrug, fra 15 000 Kr. til 18 000 Kr., kan det maaske være rigtigt at have Adgang til. Men jeg beder dog om, at man anvender denne Regel med nogen Varsomhed. Ogsaa at gøre de 3 000 Kr. af disse Byggelaan rentefrie, er maaske mindre paakrævet end ved de mindre Brug, men jeg skal ikke modsætte mig, at dette kan ske.

Den Dispensationsret, som Ministeren ønsker over for Tillægslaan i visse Tilfælde, skal jeg ikke modsætte mig. Jeg synes, det er ret og rimeligt, at der er en saadan Ret for Ministeren, idet der virkelig forekommer Tilfælde, hvor det er nødvendigt at kunne dispensere fra den ellers gældende Bestemmelse.

Ligesom det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre, skal jeg gøre nogle

faa Bemærkninger om Lovforslagets § 15. Den er karakteristisk ved den større og større Indflydelse, som Fagorganisationerne tiltager sig paa alle Omraader. Man ser jo snart ikke et Lovforslag paa Tingets Bord, uden at det er præget af dette, at der over den siddende Regering svæver noget, der hedder Fagorganisationerne, som tager Regeringen i Nakken og bestemmer, hvor Skabet skal staa. Det maa ikke være behageligt, men selvfølgelig er det ikke noget, som vi kan blande os i undtagen ved at stemme imod saadanne Bestemmelser, naar de kommer ind i et Lovforslag. Hvorfor ikke lige rent ud, uden Omsvøb, forlange, at de Mennesker, der skal beskæftiges ved de Arbejder, som udføres baade i Henhold til den ene og den anden Lov, skal være Medlemmer af Arbejdsmændenes Forbund eller maaske, endnu mere ublufærdigt, ligefrem skrive i Loven, at de skal være Socialdemokrater. Det kunde man lige saa godt gøre, for det er jo det, man vil have. Men det forekommer mig, at man skulde vogte sig for at faa den Slags Bestemmelser ind.

Bestemmelserne i § 16 har jo været praktiseret i det praktiske Liv, og derfor har vi ikke noget imod, at de ogsaa kommer ind i Loven.

Bestemmelsen om at lade Loven af 14. Maj 1934 optrykke med de Ændringer, som siden er foretaget, har vi selvfølgelig ikke noget imod. Jeg beklager kun, at man ikke ved Fremsettelsen af Lovforslaget har ladet dette ske i en lettere overskuelig Form. Selvfølgelig kan vi, der er vant til at bevæge os paa Jordlovgivningens Omraade, den Lovgivning udenad, som ligger forud, men for de Medlemmer, som ikke kender Jordlovgivningen, er det jo et noget labyrintisk Arbejde at skulle bevæge sig paa dette Omraade. Men lad os kun faa Loven trykt op, Hr. Minister, det vil i alle Tilfælde være til Gavn for mange Mennesker, som ikke aner, at den Lov, som er sendt ud i 1934, er forandret flere Gange siden.

Til Slut vil jeg gerne have Lov til at gøre nogle Bemærkninger om hele Udstykningsbevægelsen. Naar man nu her staaer over for en Udvidelse af Udstykningen, kan jeg ikke undlade paa mit Partis Vegne at gøre opmærksom paa det, som jeg for øvrigt mange Gange har gjort opmærksom paa, at en forceret Udstykning rent samfundsmæssig set er forkastelig, særlig under de indskrænkede Produktionsmuligheder, vi lever under. Udstykning af Jord kræver en Merproduktion for at skabe Eksistensmulighed for de nye Brugere, men naar denne